

KLAGANDE

1. Bodycote Ytbehandling AB
Box 124
424 23 Angered

2. Swedecote AB
Box 8092
163 08 Spånga

Ombud för båda: Advokat **W.T.**
Advokatfirman **W.T. AB**
Stockholm

MOTPART

Länsstyrelsen i Jönköpings län
551 86 Jönköping

ÖVERKLAGAT BESLUT

Länsstyrelsen i Jönköpings läns beslut 2007-07-06 i ärende nr 575-06881-07, se bilaga 1

SAKEN

Avhjälpan av föroreningskada i mark- och vattenområde

DOMSLUT

Miljödomstolen avslår överklagandet. Miljödomstolen ändrar dock de i det överklagade beslutet angivna tiderna på så sätt att de i beslutet 2003-03-20 angivna åtgärderna skall genomföras senast den 28 februari 2010 och redovisas till länsstyrelsen senast den 31 maj 2010 samt att de provtagningar som angivits i punkt 1 i det överklagade beslutet skall fortgå till och med den 28 februari 2010 och den i punkten 2 i samma beslut angivna åtgärdsutredningen och riskvärderingen skall redovisas till länsstyrelsen senast den 28 februari 2009.

BAKGRUND

Fastigheten Götarp 1:18 gränsar i öster till en kraftverksdamm, som utgör en upp-
dämd del av Götarsån, samt i söder till Getarsån. I väster och norr gränsar fastig-
heten till skogsområden. Götarsån utgör en del av Anderstorpsåns vattensystem
som i sin tur mynnar i ån Nissan.

I början av 2000-talet utfördes miljötekniska undersökningar på fastigheten Götarp
1:18. Resultatet av dessa undersökningar visade att ett område om ca 650 m² inom
den sydöstra delen av fastigheten var förorenat med metaller, främst koppar, nickel
och zink, i sådan omfattning att det förelåg ett behov av sanering för att minimera
risken för direktexponering och långvarig påverkan på Götarsån. Föroreningarnas
vertikala utbredning bedömdes till ca 1,5 meter. Undersökningarna visade även att
det förekom lokalt förhöjda halter av klorerade kolväten i grundvattnet inom samma
del av fastigheten. Föroreningarna i grundvattnet bedömdes dock inte som så allvar-
liga att det förelåg ett saneringsbehov. Däremot rekommenderades ett kontrollpro-
gram med fortlöpande provtagning av grundvattnet.

Med anledning av dessa undersökningar och efter anmälan från dåvarande verk-
samsamhetsutövaren Bodycote Ytbehandling AB (Bodycote) beslutade länsstyrelsen
2002-12-02 att förelägga Bodycote att sanera det förorenade markområdet på fas-
tigheten Götarp 1:18. Bolaget inkom kort tid därefter till länsstyrelsen med begäran
om uppskov med påbörjandet av de aktuella saneringsarbetena. Länsstyrelsen biföll
i beslut 2003-03-20 bolagets begäran. I beslutet 2003-03-20 har länsstyrelsen upp-
hävt det tidigare föreläggandet från den 28 februari 2002 och meddelat ett nytt före-
läggande för Bodycote att utföra den sanering som angivits i bolagets tidigare an-
mälan samt bl.a. angivit villkor för arbetets utförande. Enligt beslutet skulle de före-
lagda åtgärderna vara genomförda senast den 1 december 2004 och redovisade till
länsstyrelsen senast den 1 mars 2005. Länsstyrelsen har dock, efter begäran från
Bodycote, genom beslut 2003-10-17 och 2006-01-20 flyttat fram tiden när det före-
lagda saneringsarbetet senast skall genomföras och redovisas till länsstyrelsen.

Bodycote och dåvarande ägaren av fastigheten Götarp 1:18 Brukens Härbostäder Fastigheter AB har i skrivelse till länsstyrelsen 2006-01-04 meddelat att Swedecote AB övertagit det ekonomiska ansvaret för de föroreningsskador som finns på fastigheten Götarp 1:18.

Efter begäran från Bodycote och Swedecote har länsstyrelsen i beslut 2007-07-06 flyttat fram tidpunkten ytterligare då det i föreläggandet angivna saneringsarbetet senast skall genomföras. Nytt datum för när arbetena senast skall vara utförda är den 30 november 2008 samt att redovisningen av arbetet skall lämnas till länsstyrelsen senast den 28 februari 2009. Länsstyrelsen har samtidigt avslagit en begäran från bolagen att upphäva föreläggandet från 2003-03-20. Länsstyrelsen har i samma beslut 2007-07-06 förelagt Bodycote att bl.a. göra en samlad åtgärdsutredning och riskvärdering för dels det förorenade markområdet, dels grundvattnet inom området samt dels sedimentet i kraftverkskanalen och redovisa detta till länsstyrelsen senast den 30 november 2007.

YRKANDEN M.M.

Bodycote och Swedecote har i gemensamt överklagande yrkat att miljödomstolen skall upphäva länsstyrelsens föreläggande daterat den 20 mars 2003 samt i övrigt återförvisa ärendet till länsstyrelsen för ny prövning.

Som grund för överklagandet har bolagen anfört i huvudsak följande.

Swedecote AB har genom förvärvet av såväl fastigheten Götarp 1:18 som den på fastigheten bedrivna verksamheten övertagit ansvaret för efterbehandling av de föroreningar som finns på fastigheten. Swedecote är det bolag som numera har den faktiska och rättsliga möjligheten att efterkomma ett föreläggande. Alla miljöundersökningar och provtagningar m.m. som utförts på fastigheten efter förvärvet har utförts av Swedecote. Det saknas därför anledning att vidhålla föreläggandet mot Bodycote.

Ett flertal undersökningar av mark, grundvatten och sediment har utförts. Dessa har visat att det finns förhöjda halter av metaller i jord och även förhöjda halter av metaller och klorerade kolväten i grundvatten inom den sydvästra delen av fastigheten, norr om Götarpsån. Dessutom har höga metallhalter påträffats i sedimenten i kraftverkskanalen. I Götarpsån har förhöjda metallhalter, framförallt av koppar och nickel, uppmätts nedströms den aktuella fastigheten. Däremot har inga förhöjda halter av klorerade kolväten noterats i ån. I sedimenten i kraftverkskanalen återfinns höga halter av koppar, nickel och zink samt bly, krom och kvicksilver i lägre halter. Samma föroreningar återfinns även i kanalens ytvatten. I markområdet och i grundvattnet är det koppar, nickel och zink som har noterats i förhöjda halter.

Under 2006 genomfördes en fördjupad undersökning och riskbedömning för delar av fastigheten. Av undersökningen och riskbedömningen framgår bl.a. följande. Föroreningar i form av metaller och klorerade kolväten i mark och grundvatten bedöms utgöra en liten risk för påverkan på recipienten Götarpsån och den omgivande miljön. Bedömningen baseras på utförda spridningsberäkningar och för metaller även på jämförelsen med uppmätta halter i jord med framtagna platsspecifika riktvärden. Vidare bedöms metaller i mark inte heller utgöra någon risk för negativ påverkan på de människor som vistas inom området. Metallföroreningarna bedöms dock utgöra en risk för påverkan på markmiljön inom området. Skall skyddet för ekologiska funktioner i marken beaktas rekommenderas därför att åtgärder vidtas för att minska metallhalterna i marken.

Risken för att förorenade sediment och ytvatten i kraftverkskanalen ska påverka recipienten bedöms däremot som måttlig till stor. Metallhalterna i sedimenten är mycket höga och de höga metallhalterna i kanalens ytvatten indikerar att en urlakning pågår. Utläckaget av metallföroreningar från sediment i kanalen till ytvattnet och vidare till Götarpsån kan medföra ett inte obetydligt påslag av metallhalterna i Götarpsån. Höga metallhalter av framförallt koppar och nickel har genom flertalet provtagningar konstaterats i Götarpån nedströms området. Utförda spridningsberäkningar visar att det inte är föroreningar i mark och grundvatten som orsakar dessa höga halter. Bedömningen görs i stället att orsaken är de påträffade metallförore-

ningarna i kraftkanalens sediment. Till följd av resultaten från den utförda fördjupade riskbedömningen lämnades i utredningen följande rekommendationer.

- Förorenat sediment i kraftverkskanalen bör schaktas ut för att minska risken för negativ miljöpåverkan på Götarpsån. Saneringen bör föregås av en åtgärdsbedömning.
- En åtgärdsutredning och en riskvärdering där miljömässiga såväl som ekonomiska och tekniska aspekter beaktas bör göras inför en bedömning av hur vida metallförorenad mark skall åtgärdas. Denna bedömning styrs främst av om skydd av markmiljön inom området skall beaktas eller inte.
- Provtagning med avseende på metaller och klorerade kolväten i grundvatten och Brunn 2 bör fortsätta för att kontrollera spridning av dessa parametrar till grundvattnet och vidare till Götarpsån. Provtagning sker i grundvattenröret förslagsvis fyra gånger per år och i Brunn 2 en gång per år, och redovisningen av resultatet ingår lämpligen som en del i bolagets årliga miljörapport.

Resultaten av den fördjupade riskbedömningen tyder på att problemet är av en annan karaktär än den som länsstyrelsen ursprungliga beslut baseras sig på, varför beslutet i sin nuvarande utformning inte längre kan anses vara relevant. Dels bedöms de förhöjda halterna i Götarpsån nedströms området främst orsakas av förorenade sediment i kanalen och inte av markföroreningarna, dels har platsspecifika riktvärden tagits fram varför sanering utifrån naturvårdsverkets generella riktvärden inte längre är relevant. Detta har inte beaktats i länsstyrelsen.

Att genomföra en samlad åtgärdsutredning och riskvärdering för det förorenade markområdet, grundvattnet och sediment i kraftverkskanalen bedöms inte heller som ett optimalt tillvägagångssätt i dagsläget.

Bolaget önskar istället ett stegvist tillvägagångssätt där ett första steg är att utföra saneringsåtgärder i kraftverkskanalen för att på detta sätt motverka fortsatt spridning till Götarpsån. Genom att först sanera sedimenten i kraftverkskanalen och därefter utvärdera effekterna av dessa åtgärder ges möjlighet att beakta resultaten härav i åtgärdsutredningen och riskvärderingen för det förorenade markområdet. Riskerna

med det förorenade markområdet bedöms med detta tillvägagångssätt kunna kvantifieras och värderas på bättre sätt än om åtgärdsutredningen och riskvärdering utförs för samtliga områden på samma gång.

Bolaget anser det inte skäligt att länsstyrelsen ålägger om saneringsåtgärder för samtliga delområden innan föroreningsituationen inom fastigheter är tillräckligt utredd och en bedömning av vilka åtgärder som skall vidtas har utförts. I dagsläget anser bolagen därför att det endast finns fog att kräva utredning och åtgärder av sedimenten i kraftverkskanalen samt därtill hörande uppföljning.

Vad gäller yrkandet om att även beslutet avseende samlad åtgärdsutredning och riskvärdering skall upphävas har bolaget ansett att det i och för sig finns fog för beslutet men att utredningen bör vänta tills samtliga föroreningskällor inom fastigheten är identifierade och kartlagda.

Swedecote har sedan överklagandet utfört ytterligare undersökningar av möjliga källor till de höga halterna av metallföroreningar som konstateras i Götarpsån nedströms den aktuella fastigheten. Dessa undersökningar har visat förhöjda halter av metaller i en avloppsledning som mynnar i kraftverkskanalen.

Arbetet med att identifiera och kartlägga ev. andra föroreningskällor pågår. En inventering av historiken på platsen har genomförts för att kunna identifiera ytterligare potentiella föroreningskällor och Swedecote utreder för närvarande källan till de förhöjda halterna i den avloppsledning som mynnar i kraftverkskanalen. Vissa åtgärder har vidtagits med ledningar som går genom fabriken och dessa åtgärder har visat sig ha en positiv påverkan på metallhalterna i Götarpsån. Det är inte skäligt, varken miljömässigt eller ur ekonomisk synpunkt, att i förevarande situation förelägga Bodycote att vidta saneringsåtgärder innan föroreningsituationen inom fastigheten är tillräckligt utredd. När alla nödvändiga undersökningar och utredningar är genomförda kommer det att stå klart vilka åtgärder som behöver vidtas, och således vilket beslut som därefter eventuellt behöver fattas.

Länsstyrelsen vidhåller sitt beslut. Länsstyrelsen har i yttrande anfört bl.a. följande.

Beträffande adressaten för föreläggandet konstaterar länsstyrelsen att området är förorenat i sådan omfattning att det kan medföra skada eller olägenhet för människors hälsa eller miljö. Detta medför att 10 kap i miljöbalken är tillämpligt och att Bodycote är att anse som ansvarig verksamhetsutövare enligt detta kapitel. Att bolagen tecknat civilrättsligt avtal med annat bolag om vem som skall bära de slutliga kostnaderna för de utredningar och saneringsåtgärder som skall utföras är inget som påverkar länsstyrelsens bedömning i frågan om vem som är rätt adressat för förelägganden om åtgärder enligt 10 kap miljöbalken.

Länsstyrelsens beslut att avslå bolagens begäran om upphävande av föreläggandet 2003-03-20 har grundats på bedömningen att det fortfarande föreligger ett behov av att sanera det förorenade markområdet. Enligt länsstyrelsen har inte de senaste årens utredningar och riskbedömningar visat att det inte längre skulle föreligga något sådant åtgärdsbehov.

Länsstyrelsen delar dock bolagets uppfattning att föroreningarna är av en delvis annan karaktär än vad länsstyrelsens föreläggande från 2003 grundats på. Därför har länsstyrelsens tagit beslutet att en samlad åtgärdsutredning och riskvärdering av mark, grundvatten och sediment skall genomföras. Utan dessa utredningar, som även tar hänsyn till vad som är teknisk möjligt och ekonomiskt rimligt, har inte länsstyrelsen tillräckligt underlag för att avgöra vilka förändringar som behöver göras i 2003 års föreläggande. Efter att dessa utredningar presenterats är det länsstyrelsen avsikt att se över föreläggandet och göra de förändringar i åtgärdskrav m.m. som bedöms motiverade.

Länsstyrelsen håller med bolaget om att de höga metallhalter som nu uppmätts i sedimenten i kraftverkskanalen inte var kända vid tidpunkten för länsstyrelsens föreläggande 2003-03-20. Länsstyrelsen ser det också som troligt att dessa föroreningar bidrar i väsentlig omfattning till de förhöjda halterna av metaller i Götarpån. Länsstyrelsen anser att de spridningsberäkningar som gjorts riskerar att underskatta

spridningen av metaller från mark och grundvatten eftersom analyserna av föroreningshalterna i grundvattnet, som ligger till grund för beräkningarna, i de flesta fall är utförda efter det att området täcktes med presenning 2003. Det är länsstyrelsens uppfattning att denna åtgärd troligtvis minskat spridningen, eftersom huvuddelen av föroreningarna ligger ovan den normala grundvattennivån. Tre laktester har gjorts inom området, varav två på spånfyllningen och ett på material som består av mestadels spån men även fyllnadsmaterial. Ett av testen på spånmaterial indikerar att materialet har potential till hög lakningsbenägenhet. Länsstyrelsen är medveten om att laktesterna är för få för att kunna ligga till grund för långtgående slutsatser, men utifrån försiktighetsprincipen är dessa tester tillräckliga för att motivera föreläggandet om ytterligare utredningar.

WSP:s spridningsberäkningar visar att utläckaget från markområdet och grundvattnet understiger de riktvärden som är tillämpliga för ytvattnet. De mängder metaller som finns innebär dock en långsiktig belastning på miljön och recipienten Götarpsån. I detta sammanhang bör det även tilläggas att Götarpsån är ett föroreningsbelastat vattendrag där halter har uppmätts som överstiger de europeiska vattenkvalitetsstandarderna (EQS). Detta visar att det krävs åtgärder för att uppnå god vattenstatus senast till år 2015, enligt EU:s ramdirektiv för vatten. Alla potentiella föroreningskällor måste därför undersökas och vid behov åtgärdas. WSP kunde vid den senaste provtagningen okulärt konstatera att en nedbrytningsprocess pågår av sågspånen, där de högsta halterna konstaterats. Hur denna process påverkar spridningen av metallerna har inte bedömts av WSP, men det är enligt länsstyrelsen inte osannolikt att spridningen kan komma att öka i framtiden vid ökad nedbrytning av sågspånen.

Enligt de utförda undersökningarna överskrider halterna av metaller i sågspånslagret de av Avfall Sverige rekommenderade haltgränserna för klassificering av förorenade massor i flertalet provpunkter. Det ena av tre laktester som utförts visar även att materialet har sådan karaktär att om det skall deponeras så skall det klassas som farligt avfall. Enligt Naturvårdsverkets "Kvalitetsmanual för arbetet med förorenade områden" skall, om föroreningar kvarlämnas, skyddsåtgärder vidtas som

minst motsvarar skyddsåtgärderna vid den deponiklass dit de förorenade massorna skulle ha förts om de grävts upp.

Länsstyrelsen anser vidare att hänsyn bör tas till markfunktion och markens egenvärde eftersom mark i mångt och mycket är en icke förnybar resurs. Enligt Naturvårdsverkets ovan angivna Kvalitetsmanual skall vid riskbedömningen inte bara förhållandena på platsen och den närmaste omgivningen beaktas. Hänsyn skall också tas till lokala, regionala och nationella miljömål som redan gäller t.ex. för vissa prioriterade föroreningar eller utpekade områden. Det är inte heller rätt att bara se till halter utan mängden föroreningar måste också beaktas. Vid riskbedömning av ett förorenat område är mängden föroreningar inom området av normalt större betydelse än föroreningshalterna. De beräknade mängderna av metaller i marken har av WSP beräknats till 700 kg Cu, 40 kg Ni och 300 kg Zn. Den aktuella fastigheten ingår därmed bland länets 30 mest prioriterade områden utifrån föroreningssynpunkt. Att inte utreda vilka åtgärder som är rimliga i ett sådant fall är på intet sätt förenligt med varken bestämmelserna i 2 eller 10 kap. miljöbalken eller med balkens syfte att uppnå en hållbar utveckling. Det skulle också strida mot miljökvalitetsmålet "Giftfri miljö" och länsstyrelsens långsiktiga arbete för att nå detta miljökvalitetsmål.

Enligt Naturvårdsverkets Kvalitetsmanual bör efterbehandlingsåtgärder som utförs vara av engångskaraktär vilket bl.a. innebär att åtgärder skall utföras så att de delar av ett område som sanerats inte återförorenas av delar där sanering ännu inte genomförts. Det är länsstyrelsens uppfattning att om saneringsåtgärder först sker i kanalen finns en uppenbar risk att denna åter förorenas genom spridning av föroreningar från det närliggande markområdet. Föroreningsspridningen från markområdet kan även temporärt öka under tiden som en saneringsåtgärd av markområdet pågår. Det är därför länsstyrelsen uppfattning att det bör vara lämpligare att markområdet åtgärdas i ett inledande skede och att först därefter sedimenten i kraftverkskanalen åtgärdas.

Utifrån de utredningar som hittills presenterats av bolaget anser länsstyrelsen att det fortfarande finns ett åtgärdsbehov på det förorenade markområdet. För att kunna ta ställning till om de åtgärdskrav som angivits i föreläggandet från 2003 behöver förändras krävs en ny åtgärdsutredning och riskvärdering som baseras på den framtagna riskbedömningen. Först därefter kan länsstyrelsen ta ställning till hur och i vilken omfattning som de beslutade åtgärdskraven behöver revideras. Länsstyrelsen anser därför att bolaget ska genomföra åtgärdsutredning och riskvärdering för såväl mark som grundvatten och sediment. Länsstyrelsen anser det motiverat att se på det förorenade området som en helhet och att göra en samlad bedömning av vad som är tekniskt möjligt och ekonomiskt rimligt att utföra.

De höga halter av metaller som konstaterats i en avloppsledning som mynnar i kraftverkskanalen är information som tillkommit efter länsstyrelsens yttrande den 4 oktober 2007. Detta förändrar inte länsstyrelsens ställningstagande i sak. Däremot är det ny information om en källa som bidrar till förorening av Götarpsån. Källan måste hittas och åtgärdas så snart som möjligt. Detta har länsstyrelsen för avsikt att hantera inom tillsynen över pågående miljöfarlig verksamhet som bedrivs av Swe-decote.

Länsstyrelsen yrkar att det överklagade beslutet fastställs, men överlåter till miljödomstolen att ange ett nytt datum för när de begärda åtgärderna ska vara genomförda. Detta innebär att den begärda åtgärdsutredningen och riskvärderingen först utförs och att bolaget därefter kan inkomma med eventuella yrkanden och förslag till reviderade åtgärdskrav kopplade till föreläggandet den 20 mars 2003. Om bolaget väljer att inkludera ytterligare, i dagsläget okända föroreningskällor, är detta inget som länsstyrelsen motsätter sig.

DOMSKÄL

Miljödomstolen har hållit muntlig förhandling och syn i målet.

Länsstyrelsen har i det överklagade beslutet redogjort för aktuell lagstiftning.

De omfattande undersökningar som gjorts av föroreningsituationen på fastigheten Götarp 1:18 har visat att det finns flera konstaterade källor till föroreningarna i Götarpsån nedströms den aktuella fastigheten. Av utredningen i målet framgår att såväl nuvarande som tidigare verksamhetsutövaren på fastigheten är överens med länsstyrelsen om angelägenheten av att saneringsåtgärder vidtas så att den föroreningsbelastning på Götarpsån som för närvarande sker från fastigheten kan upphöra. Miljödomstolen delar denna bedömning. Med tanke på att det gått drygt åtta år sedan de första miljötekniska undersökningarna gjordes som visade att markområdet på fastigheten var förorenat och att ett saneringsbehov förelåg, är det enligt miljödomstolen angeläget att påskynda arbetet med att slutligt bedöma i vilken omfattning och turordning som saneringsåtgärder skall utföras.

Den slutsats som drogs av den första miljötekniska undersökningen som gjordes på fastigheten med anledning av konstaterat förhöjda metallhalter i Götarpsån nedströms fastigheten var att föroreningarna i ån kom från markområdet inom den sydöstra delen av industrifastigheten. De senare genomförda undersökningarna, bl.a. spridningsberäkningar, har visat att de förhöjda metallhalterna i marken endast svarar för en begränsad påverkan på Götarpsån, medan andra föroreningskällor förmodligen svarar för en större belastning på ån. Resultatet av dessa undersökningar visar dock inte enligt miljödomstolen att det inte längre föreligger behov av att även sanera det förorenade markområdet. Miljödomstolen delar länsstyrelsens uppfattning att det bör göras en samlad bedömning av de olika föroreningskällorna i form av en åtgärdsutredning och riskvärdering som omfattar såväl det förorenade markområdet som grundvattnet och sedimenten i kraftverkskanalen och ev. övriga föroreningskällor. Därvid skall såväl de miljömässiga som de ekonomiska och tekniska aspekterna beaktas. Även övriga relevanta aspekter bör beaktas. Med dessa utredningar som underlag kan sedan en bedömning göras i vilken omfattning och turordning som saneringsåtgärder behöver vidtas. Länsstyrelsen har såväl i yttranden till miljödomstolen som vid den muntliga förhandlingen i målet uppgett att de är beredda att ompröva det tidigare kravet på sanering av markområdet om åtgärdsutredningen och riskvärderingen visar att det inte är miljömässigt motiverat att sanera det

området. I avvaktan på ett sådant underlag finns enligt miljödomstolen inte skäl att upphäva föreläggandet från 2003 om sanering av det förorenade markområdet.

I frågan om vem som föreläggandet skall riktas mot gör miljödomstolen följande bedömning. Av 10 kap. 2 § miljöbalken följer att den som bedriver eller har bedrivit en verksamhet eller vidtagit en åtgärd som har bidragit till en föroreningskada är ansvarig för det avhjälpande som skall ske. Det innebär att ansvar kan göras gällande även mot tidigare verksamhetsutövare. Länsstyrelsens föreläggande 2003-03-20 är riktat till dåvarande verksamhetsutövaren Bodycote. Föreläggandet har vunnit laga kraft och gäller alltjämt. De förelagda åtgärderna har ännu inte utförts. Det nu överklagade föreläggandet innebär dels en ändring av de tider när de förelagda åtgärderna skall utföras dels en utökning av föreläggandet på så sätt att en samlad åtgärdsutredning och riskvärdering skall göras. Enbart det förhållandet att verksamheten på fastigheten har övertagits av ett annat bolag och att det finns ett civilrättsligt avtal mellan dessa bolag om vem som skall svara för kostnaderna för de utredningar och undersökningar samt den provtagning och ev. sanering som tillsynsmyndigheten förelägger om, innebär inte att föreläggandets adressat måste ändras till nuvarande verksamhetsutövare. Det avgörande vid den bedömningen är om den som föreläggandet riktats mot på något sätt har bidragit till de konstaterade föroreningarna på fastigheten. Att så är fallet i det nu aktuella målet har inte ifrågasatts av någon. Miljödomstolen finner därför inte skäl att upphäva länsstyrelsens beslut på den grunden att det skulle vara riktat mot fel adressat.

Bodycote Ytbehandling AB:s och Swedecote AB:s överklagande skall därför avslås. Miljödomstolen flyttar dock fram tidpunkterna när de olika åtgärderna senast skall vara utförda till vad som närmare framgår av domslutet.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 2

Överklagande skall ges in till Växjö tingsrätt, miljödomstolen, senast den 21 november 2008 och vara ställt till Svea hovrätt, Miljööverdomstolen. Prövningstillstånd krävs.

Bengt Johansson

Magnus Björkhem

I domstolens avgörande har deltagit rådmannen Bengt Johansson, ordförande, och miljørådet Magnus Björkhem. Föredragande har varit beredningsjuristen Emma Johansson.